

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, οι αναιρεσιούσες επικαλούνται μεταξύ άλλων τα κατωτέρω σφάλματα στα οποία υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο (i) δικαιολόγησε τη χρονική σύμπτωση των δραστηριοτήτων των ανταγωνιστών των αναιρεσιουσών (υποβολή καταγγελιών ενώπιον των εθνικών αρχών) αποκλειστικά και μόνον βάσει διευκρινίσεων που προσκόμισαν οι εν λόγω ανταγωνιστές (ii) δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι ακυρώθηκαν οι περισσότερες διοικητικές αποφάσεις οι οποίες εκδόθηκαν επί των καταγγελιών των ανταγωνιστών αλλά και οι κυρώσεις που επιβλήθηκαν στις αναιρεσιούσες δυνάμει των αποφάσεων αυτών (iii) δεν συνεκτίμησε την περίπτωση ότι οι καταγγελίες απευθύνθηκαν επίσης σε αναρμόδια όργανα, περιορίζόμενο στη διαπίστωση ότι, λαμβανομένου υπόψη του κινδύνου προσβολής της φήμης ή αρνητικής επίδρασης στην αρχική κατάσταση των πωλούμενων προϊόντων, η ενημέρωση των αρμόδιων αρχών μπορούσε να θεωρηθεί δικαιολογημένη (iv) επιβεβαίωσε το συμπέρασμα της Επιτροπής ότι η Ένωση δεν είχε επαρκές συμφέρον να κινήσει διαδικασία έρευνας, μολονότι οι δραστηριότητες που καλύπτονταν από τη σχετική καταγγελία αφορούσαν το έδαφος διαφόρων κρατών μελών καθώς και επιχειρήσεις δραστηριοποιούμενες σε διάφορες αγορές· κακώς διαπίστωσε ότι η εκ μέρους των αναιρεσιουσών υποβολή καταγγελίας στην αρμόδια αρχή προστασίας του ανταγωνισμού προεξοφλούσε την αποκλειστική αρμοδιότητα της τελευταίας (v) δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η έκταση των αναγκαίων μέτρων έρευνας και η ανάγκη κινητοποίησης σημαντικών πόρων συνηγορούν υπέρ της αρμοδιότητας της Επιτροπής (vi) διαπίστωσε ότι δεν πληρούνταν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις της αποκαλούμενης «καταστρατήγησης της διαδικασίας».

Ο δεύτερος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της πλήρους αποτελεσματικότητας (*effet utile*) του δικαίου της Ένωσης καθώς και από εσφαλμένη ερμηνεία της αρχής αυτής σε σχέση με την πρακτική εφαρμογή των άρθρων 101 και 102 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με το άρθρο 105 ΣΛΕΕ και το άρθρο 17, παράγραφος 1, ΣΕΕ, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο (i) δεν έλαβε υπόψη τον ρόλο τον οποίο διαδραματίζει η Επιτροπή στο ενωσιακό σύστημα προστασίας του ανταγωνισμού, δεχόμενο ότι η Επιτροπή δεν οφείλει να εξακριβώνει κατά πόσον οι εθνικές αρχές διαθέτουν κατάλληλα μέσα εκπλήρωσης των καθηκόντων που απορρέουν από τον κανονισμό 1/2003 (ii) δεν συνεκτίμησε τα επιχειρήματα των αναιρεσιουσών όσον αφορά την έλλειψη αποτελεσματικότητας των μέσων παροχής έννομης προστασίας ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων μέσω ιδιωτικής επιβολής (*private enforcement*) των κανόνων ανταγωνισμού, λόγω της έλλειψης κατάλληλων διαδικασιών και της παρέλευσης της προθεσμίας άσκησης προσφυγής/αγωγής κατά το πολωνικό δίκαιο (iii) διαπίστωσε ότι οι αναιρεσιούσες δεν απέδειξαν ότι η αρχή προστασίας του ανταγωνισμού [Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (πρόεδρος του γραφείου προστασίας του ανταγωνισμού και των καταναλωτών, στο εξής: UOKiK)] δεν είχε πρόθεση να κινήσει διαδικασία λόγω παράβασης και να επιβάλει αποτελεσματικές κυρώσεις, μολονότι ήταν πέραν αμφιβολίας ότι ο πρόεδρος του UOKiK αρνήθηκε να κινήσει σχετική διαδικασία επικαλούμενος την παρέλευση της ενιαίας τότε προθεσμίας παραγραφής.

Ο τρίτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας (άρθρο 13 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών, στο εξής: ΕΣΔΑ), από προσβολή του δικαιώματος πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου (άρθρο 47 ΕΣΔΑ) και από προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοίκησης (άρθρο 41, παράγραφος 1, ΕΣΔΑ) καθόσον το Γενικό Δικαστήριο: (i) επικύρωσε την απόφαση με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την καταγγελία των αναιρεσιουσών χωρίς να εξετάσει αν όντως υπήρξε παράβαση, τούτο δε παρά το γεγονός ότι η εθνική αρχή προστασίας του ανταγωνισμού αρνήθηκε να κινήσει διαδικασία λόγω μη συνδρομής των τυπικών προϋποθέσεων και παρά την έλλειψη πραγματικής δυνατότητας προβολής αξιώσεων αποζημίωσης κατά το αστικό δίκαιο (ii) κακώς διαπίστωσε ότι δεν συντρέχει παραβίαση της αρχής της αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας για τον λόγο ότι οι αναιρεσιούσες είχαν δικαίωμα να προσβάλουν την απόφαση της Επιτροπής περί απόρριψης της καταγγελίας (iii) δεν έλαβε υπόψη ότι τα δικαιώματα αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, πραγματικής προσφυγής ενώπιον δικαστηρίου και χρηστής διοίκησης περιλαμβάνουν επίσης δικαίωμα εκδίκασης της διαφοράς εντός εύλογης προθεσμίας, η οποία δεν τηρήθηκε εν προκειμένω, δεδομένου ότι η Επιτροπή εξέδωσε την απόφασή της περί άρνησης κίνησης διαδικασίας έρευνας μετά την παρέλευση 4,5 ετών από την ημερομηνία υποβολής της καταγγελίας των αναιρεσιουσών.

Προσφυγή της 30ής Ιουνίου 2017 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Βασιλείου των Κάτω Χωρών

(Υπόθεση C-395/17)

(2017/C 347/05)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: J.-F. Brakeland και A. Caeiros)

Καθού: Βασίλειο των Κάτω Χωρών

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που έχει από το άρθρο 5 (στη συνέχεια άρθρο 10) της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (νυν άρθρο 4, παράγραφος 3, της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση), επειδή δεν κατέβαλε αποζημίωση για την απώλεια των ποσών που αποτελούν ιδίους πόρους τα οποία δυνάμει των άρθρων 2, 6, 10, 11 και 17 του κανονισμού 1552/1989 ⁽¹⁾ (νυν άρθρων 2, 6, 10, 11 και 17 του κανονισμού 1150/2000 ⁽²⁾) θα έπρεπε να είχαν βεβαιωθεί και τεθεί στη διάθεση του προϋπολογισμού της Ένωσης αν δεν είχαν εκδοθεί πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1 κατά παράβαση του άρθρου 101, παράγραφος 1, της αποφάσεως 91/482 ⁽³⁾ του Συμβουλίου και του άρθρου 12, παράγραφος 6, του παραρτήματος II της αποφάσεως αυτής για την εισαγωγή γάλακτος σε σκόνη και ρυζιού από το Κουρασάο κατά την περίοδο 1997-2000, ή του άρθρου 35, παράγραφος 1, της αποφάσεως 2001/822 ⁽⁴⁾ του Συμβουλίου και του άρθρου 15, παράγραφος 4, του παραρτήματος III της αποφάσεως αυτής για την εισαγωγή πλιγουριών και σιμιγδαλιών από την Αρούμπα κατά την περίοδο 2002-2003·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι τελωνειακές αρχές του Κουρασάο και της Αρούμπα, δύο υπερπόντιων χωρών του Βασιλείου των Κάτω Χωρών, κακώς εξέδωσαν πιστοποιητικά καταγωγής EUR.1 για γάλα σε σκόνη, ρύζι, πλιγούρια και σιμιγδάλια. Όντως δεν αμφισβητείται ότι δεν πληρούνταν οι προϋποθέσεις αναγνώρισεως προτιμησιακής καταγωγής υπό το καθεστώς των σχετικών αποφάσεων για τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα. Οι ατασθαλίες όσον αφορά τα πιστοποιητικά συνεπάγονται για την Ένωση απώλεια ιδίων πόρων ύψους 18 192 641,95 ευρώ σχετικά με τα διοικητικά σφάλματα στο Κουρασάο και ύψους 298 080 ευρώ σχετικά με τα διοικητικά σφάλματα στην Αρούμπα.

Η Επιτροπή θεωρεί ότι οι Κάτω Χώρες ως κράτος μέλος είναι υπεύθυνες βάσει του δικαίου της ΕΕ για αυτή την απώλεια ιδίων πόρων που προκλήθηκε από περιοχές που είναι δικές τους υποδιαιρέσεις, και ότι, στο πλαίσιο του καθήκοντος καλόπιστης συνεργασίας, πρέπει να θέσουν στη διάθεση του προϋπολογισμού της ΕΕ το συνολικό ποσό των τελωνειακών δασμών και άλλων επιβαρύνσεων (πλέον τόκων) που δεν βεβαιώθηκαν και δεν εισπράχθηκαν.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ, Ευρατόμ) 1552/89 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1989, για την εφαρμογή της αποφάσεως 88/376/ΕΟΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 1989, L 155, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ, Ευρατόμ) 1150/2000 του Συμβουλίου, της 22ας Μαΐου 2000, για την εφαρμογή της αποφάσεως 94/728/ΕΚ, Ευρατόμ για το σύστημα των ιδίων πόρων των Κοινοτήτων (ΕΕ 2000, L 130, σ. 1).

⁽³⁾ Απόφαση 91/482/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1991, σχετικά με τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα (ΕΕ 1991, L 263, σ. 1).

⁽⁴⁾ Απόφαση 2001/822/ΕΚ του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2001, για τη σύνδεση των υπερπόντιων χωρών και εδαφών με την Ευρωπαϊκή Κοινότητα («Overseas association») (ΕΕ 2001, L 314, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία) στις 3 Ιουλίου 2017 — Martin Leitner κατά Landespolizeidirektion Tirol

(Υπόθεση C-396/17)

(2017/C 347/06)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesverwaltungsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγων: Martin Leitner

Καθής: Landespolizeidirektion Tirol